

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش گروهی مثبت نگری بر سازگاری زناشویی زنان دارای رابطه ناسازگار

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت نگر (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

علی حسین خانی - دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

زینب مرادی سیرچی - دانشجوی کارشناسی اشد مشاوره مدرسه، گروه مشاوره، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه اردکان، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ناسازگاری زناشویی می تواند مشکلات زیادی ایجاد کند؛ لذا ضروری است به دنبال بهبود آن باشیم. از این رو این پژوهش با هدف بررسی اثر آموزش گروهی مثبت نگری بر سازگاری زناشویی زنان دارای رابطه ناسازگار انجام شد. روش بررسی: طرح پژوهش از نوع تیمه آزمایشی و به صورت پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه زنان دارای ناسازگاری زناشویی شهر تهران در سال ۱۳۹۸ بودند. نمونه مورد مطالعه شامل ۲۶ نفر از زنان بود که به صورت نمونه گیری هدفمند انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند. از مقیاس سازگاری دوتایی (DAS) برای جمع آوری داده ها استفاده شد. داده ها از طریق تحلیل کوواریانس تک متغیری (آنکوا) و نرم افزار SPSS-۲۲ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته ها: نتایج نشان داد که تفاوت معناداری بین گروه آزمایش و کنترل در سازگاری زناشویی ($F=104/58$ و $p<0/05$) زنان دارای ناسازگاری زناشویی وجود دارد. نتیجه گیری: با توجه به یافته های این پژوهش، آموزش مهارت های مثبت نگری می تواند به عنوان یک روش موثر درمانی و آموزشی موجب بهبود سازگاری زناشویی زنان دارای ناسازگاری زناشویی شود. نتایج این پژوهش می تواند دارای تلویحات کاربردی فراوانی باشد.

کلمات کلیدی:

آموزش مثبت نگری، سازگاری زناشویی، طلاق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1317621>

